

ΚΥΡΙΑΚΟΔΡΟΜΙΟ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
2018 – 2019

Μέρος Β', Ιανουάριος - Απρίλιος 2019

Μήνας Ιανουάριος 2019.

Κυριακή 13 Ιανουαρίου 2019

Κυριακή μετά τά Φῶτα.

Ματθ. 4, 12 – 17.

«...ὁ λαός ὁ καθήμενος ἐν σκότει εἶδε φῶς μέγα...» (Ματθ. 4, 16).

Στή σημερινή εὐαγγελική περικοπή βλέπουμε τόν Κύριο νά ἐξέρχεται στήν κοινωνία τῶν ἀνθρώπων, γιά νά δώσει τό στίγμα τῆς παρουσίας Του καί τό μεγάλο μήνυμα τῆς μετάνοιας καί τῆς λύτρωσης. Αὐτός ὁ ἴδιος ὁ Σωτήρας, τό ἀληθινό φῶς καί ἡ αὐθεντική πηγή κάθε εἴδους φωτός, ἔρχεται νά

χαρίσει τίς λαμπερές και έλπιδοφόρες ακτίνες τής διδασκαλίας Του στους ανθρώπους πού χρεοκόπησαν μέσα στά σκοτάδια τής άγνοιας και του θανάτου.

Ο ευαγγελιστής Ματθαίος πολύ εύστοχα σημειώνει ότι «ό λαός ό καθήμενος έν σκότει είδε φώς μέγα». Πράγματι ό λαός κάθεται μέσα στό σκοτάδι τής άπουσίας του Θεού, αλλά όχι μόνον εκείνη τήν έποχή. Παρότι τό ίλαρό και έκτυφλωτικό φώς τής Θεότητας τρύπησε τά σύμπαντα και έλουσε τή φτωχή μας γη, ή ανθρωπότητα δέν δραπέτευσε από τά σκοτάδια τής θείκης άρνησης, δέν έσπασε τά δεσμά τής άμφισβήτησης, δέν προσπάθησε νά αποβάλει από πάνω της τήν πίσσα τής ανηθικότητας. Οί άνθρωποι, τόσο στήν έποχή του Χριστού όσο και είκοσιένα αιώνες μετά, εξακολουθούν νά αναπαύονται στή σκοτεινή σπηλιά του έγωισμού τους και νά αρκοῦνται στίς σκιές τής έλπίδας και τής προσδοκίας για κάτι καλύτερο και όχι στήν ίδια τήν ένσαρκη καλοσύνη, πού είναι ό Ίησοῦς.

Ἔτσι καί σήμερα εἶναι τεράστια ἡ ἀνάγκη νά φωτιστεῖ ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος ἀπό τό θεϊκό φῶς τοῦ Λυτρωτοῦ. Αὐτό τό φῶς θά τό ἀπολαύσει ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος μόνο μέσα ἀπό τήν ἐμπειρία τῆς μετάνοιας. Στήν ἀνατολή τοῦ νέου ἔτους δέν ἀρκεῖ νά λαμβάνονται ἀποφάσεις πού ποτέ δέν γίνονται πραγματικότητας. Χρειάζεται πρῶτα νά διορθωθεῖ ἀπό τόν κάθε πιστό ἡ ἀμαρτωλή πραγματικότητα πού ἤδη βιώνει καί στή συνέχεια οἱ ἀποφάσεις θά ἔλθουν νά ἐπισφραγίσουν τίς προθέσεις. Τό πρόβλημα σέ πολλές περιπτώσεις εἶναι οἱ καλές προθέσεις, πού ὅμως ποτέ δέν ὑλοποιοῦνται. Μία πραγματική κίνηση μετάνοιας θά ἦταν ὁ κάθε πιστός νά ἔκανε ἕνα μικρό βῆμα πρὸς τή γνώση τοῦ Θεοῦ καί μετά νά κάνει μεγαλεπήβολα σχέδια γιά τό μέλλον. Εἶναι εἰρωνικό ὁ ἄνθρωπος νά κουράζεται καί νά ἀγχώνεται ἀπό τά σχέδια καί τίς ἀποφάσεις τοῦ μέλλοντος χάνοντας τήν ἀρετή καί τήν ὁμορφιά τοῦ παρόντος.

Ἡ μετάνοια δέν ἀνήκει στό «θά», ἀνήκει στό τώρα. Τό σκοτάδι δέν πρόκειται νά μᾶς ἐγκαταλείψει, ἐάν ἐμεῖς δέν ἀνάψουμε τό φῶς τῆς

παρουσίας του Θεού στη ζωή μας. Μόνον ο Κύριος, πού είναι τό ἀληθινό φῶς, μπορεί νά διαλύει τά σκοτάδια τῆς πνευματικῆς κούρασης, του ἄγχους, τῆς ἀγωνίας γιά τά εὐτελή, τῆς πολύπλευρης θλίψης ἀπό τά χτυπήματα τῆς ζωῆς. Μόνον ὁ Χριστός σάν ἀληθινό φῶς μπορεί νά καθοδηγήσει στά σταυροδρόμια τῆς ζωῆς, μπορεί νά προφυλάξει ἀπό τίς παγίδες τῆς καθημερινότητας, μπορεί νά παρηγορήσει στά δύσκολα τῆς κακίας, τῆς προδοσίας, τῆς ἀσθένειας, του θανάτου. Χωρίς τό πρόσωπο του Κυρίου ἡ ἀνθρώπινη ζωή εἶναι ἕνας δρόμος χωρίς φανάρια, μία σκοτεινή διαδρομή χωρίς ἐλπίδα, παρηγοριά, χαρά καί ἐλευθερία.

Τό φῶς του Χριστοῦ ἀνάβει μέσα ἀπό τήν ἐμπειρία τῆς μετάνοιας. Ὁ λαός πάντοτε θά κάθεται στό σκοτάδι τῆς θεϊκῆς ἀπουσίας. Τό φῶς τῆς θεϊκῆς παρουσίας θά ἔρχεται γιά ὅποιον ἐπιλέγει νά δραπετεύσει ἀπό τό σκοτεινό δρόμο τῆς ἀπόγνωσης καί νά περπατήσει στό φωτεινό δρόμο τῆς γνώσης. Αὐτό γίνεται πρακτικά μέ τή μετάνοια, πού ξεκινάει ἀπό τό πετραχήλι του πνευματικοῦ καί συνεχίζεται μέ τόν καθημερινό καί ἀδιάκοπο πνευματικό ἀγώνα.

Μπορεί ή προσπάθεια νά φαίνεται δύσκολη. Τά αποτελέσματα όμως είναι γλυκά και χαρούμενα και σ' αυτή τή ζωή και γιά πάντοτε. Άμήν.